

דעם רבינ'ס אעשיות

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מְשָׁנִים קְדֻמוֹנִיּוֹת
מֵרַבְּנֵי הַקְּדוּשׁ רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב זִיע"א

הַמַּעֲשֵׂה עִם הַבְּחִינּוֹת
בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ - וְאִיִּישׁ

מעשה ב'
ממלך וקיסר (1)
גליון 45

שַׁבַּת שְׁלוֹם יְלָדִים יְקָרִים!

מֵתְרַחֵקִים זֶה מִזֶּה וְתוֹעִים בְּדַרְךָ, וְעוֹבְרֵי עֲלֵיהֶם נִסְיוֹנוֹת רַבִּים.

כְּשֵׁיִהוּדִי מְרַגֵּשׁ כְּשֵׁלֵא הוֹלֵךְ לוֹ כְּרַצוֹנוֹ, שְׁנַעֲשֵׂה לוֹ עוֹלָה, אוֹ שֵׁישׁ כָּאֵן טְעוֹת, וְכד'... זֶה נִקְרָא נִפְלֵת הָאֱמוּנָה. וְאֵז, אֶפְשָׁר ח"ו לְהִתְרַחֵק וְלִתְעוֹת, כִּי הָאֱמוּנָה הַפְּשוּטָה הוּא: **שְׂמֵה' מִצְעָדֵי גִבּוֹר**, וְכָל מֵה שֶׁה' עוֹשֶׂה זֶה לְטוֹבָה. מְלַמְּדֵנוּ רַבְּנֵינוּ, שֶׁעָקֵר הַנְּסִיּוֹן בְּזֶה הָעוֹלָם, הוּא בְּעֵינֵי הָאֱמוּנָה, וְאָמַר עַל זֶה הִרְה"ח ר' לוי צַחֲקֵי בְּנֵדֵר ז"ל שֶׁצָּרִיךְ לְזַכֵּר שִׁסּוּד הַכֹּל זֶה אֱמוּנָה, וְחֹשֶׁב שֶׁכָּל אֶחָד יִשְׁנֶן לְעַצְמוֹ אֶת לִשׁוֹן רַבְּנֵינוּ: **הָעָקֵר הוּא הָאֱמוּנָה, וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְחַפֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ, וְלַחְזֹק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֱמוּנָה.** (לקו"מ תנינא תורה ה')

אֱמוּנָה זֶה לֹא מְשִׁיחַ שֶׁקוֹרָה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּזֶה מְאֹד, לְהִכְנִיס בְּדַעְתְּנוֹ שֶׁה' יִתְבָּרַךְ הוּא טוֹב לְכָל, **"מִמְלֵא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, וְאֵין שׁוֹם מְצִיאֹת מִבְּלִעְדֵיךָ כָּלֵל, בְּכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֵלּוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם"**, וְכָל מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵינוּ הַכֹּל כּוֹלֵל הַכֹּל, הוּא רַק מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה צָרִיךְ כָּל כֹּף לְהִיּוֹת חֹזֵק בְּדַעְתְּנוֹ, שֶׁגַּם בְּרַגְעִים שֶׁל קִשְׁי נִהְיָה מְקַפֵּים בְּטַבַּעַת הָאֱמוּנָה.

כְּשִׁצְוָה רַבְּנֵינוּ לְמוֹהַרְנ"ת לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁין בְּתוֹרָה, אָמַר לוֹ: **"כְּשֶׁתְּכַתֵּב בְּעֵינֵי אֱמוּנָה וְבְעֵינֵי הַצְּדִיק תִּשְׁחַרֵּר עֵסֶף, וְכַתֵּב מֵה שִׁיּוֹתֵר "זְאֵלְסֵטוֹ צוֹ לְאֵזֵן דִּי פִּעֵן אֹזֵן שְׂרִיִּיב וּוְאֵס מְעַר"**. כִּי הָאֱמוּנָה בַּה' יִתְבָּרַךְ וּבַצְּדִיק הָאֱמֵתִי, זֶה יְסוּד כָּל הַיְהוּדוֹת.

שַׁבַּת שְׁלוֹם וּמְבָרֵךְ.

הַשְּׂבוּעַת הַתְּחַלְלָנוּ אֶת הַמַּעֲשֵׂה הַשְּׂנֵי מִסְּפּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת. רַבְּנֵינוּ הַקְּדוּשׁ מְסַפֵּר עַל בֶּן מֶלֶךְ וּבֵת קִיסָר שֶׁהָיָה הַתְּקַשְׁרוֹת בֵּינֵיהֶם, וְנִטְלַח הַבֶּן מֶלֶךְ טַבַּעַת וְנָתַן לְבֵת קִיסָר. אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הָיוּ אוֹמְרִים שֶׁהַטַּבַּעַת שֶׁנָּתַן לָהּ מֶרְמֵז עַל הָאֱמוּנָה, שֶׁמְקִיפָה אֶת הָאָדָם כְּמוֹ טַבַּעַת מְסַבִּיבוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב **"אֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ"** וְרַמְזוּ בְּזֶה שֶׁכָּל מֵה שִׁיַּעֲבֹר עֲלֵיהֶם מְנִיעוֹת וְהִתְרַחֲקוּת כְּמוֹ שֶׁאֵנּוּ רוֹאִים בְּהַמְשָׁךְ הַמַּעֲשֵׂה, יִחְזִיקוּ תָמִיד בְּאֱמוּנָה.

וְגַם הַצְּדִיק שֶׁכָּל עֶסְקוֹ עִמָּנוּ הוּא לְהִכְנִיס אֱמוּנָה קְדוּשָׁה בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, הוּא נוֹתֵן לָנוּ טַבַּעַת, שֶׁזֶה הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה לְכָל אֶחָד שֶׁמְתַקְרָב אֵלָיו, שִׁיַּחְזִיק עִצְמוֹ בְּכָל מֵה שִׁיַּעֲבֹר עֲלָיו.

אִם נִשְׁאֵל כָּל יְלָד: **מֵה זֶה אֱמוּנָה?** הוּא יַעֲנֶה בְּוַדַּאי שֶׁזֶה לְהִאֲמִין בַּה' יִתְבָּרַךְ, זֶה נִרְאֶה כָּל כֹּף פְּשוּט, כָּל אֶחָד מִבֵּין אֶת זֶה. - אִם כֵּן מֵה נוֹתֵן לָנוּ הַצְּדִיק? מֵה זֶה הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁמְקַבְּלִים מֵהַצְּדִיק?

"טוֹב ה' לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו", כְּשֶׁהוֹלֵךְ לָנוּ כְּסֹדֵר, אֵנּוּ מְבִינִים אֶת זֶה מְצִיָּן, אֲךָ כְּשֶׁעוֹבֵר מֵה שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד, וְלִפְעָמִים נִרְאֶה שֶׁה' מְסַתֵּיר פְּנָיו, כָּאֵן צָרִיךְ אֱמוּנָה, שֶׁהִיא לְמַעַלָּה מֵהַשְּׂכָל, לְהִאֲמִין שֶׁגַּם מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָי עֵכָשׁוֹ, שֶׁנִּרְאֶה כָּל כֹּף גְּרוּעַ, זֶה בְּדִיק מְדִיק מֵה' יִתְבָּרַךְ, וְזֶה טוֹב וְנִכּוֹן עֲבוּרֵי. פֶּה מִתְחִיל נִסְיוֹן הָאֱמוּנָה, אִיךָ כָּל אֶחָד מְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֱמוּנָה שְׁלוֹ בַּה' יִתְבָּרַךְ וּבַצְּדִיקִים. כְּמוֹ שֶׁאֵנּוּ רוֹאִים בְּסִפּוּר, **שֶׁכְּשֶׁבֶן הַמֶּלֶךְ נָתַן אֶת הַטַּבַּעַת**, עֲדִין הַכֹּל הִלֵּךְ כְּסֹדֵר, אֲךָ אַחַר כֹּף כְּשֶׁהֵם מְאֻבְּדִים אֶת הַטַּבַּעַת, שֶׁזֶה הָאֱמוּנָה, הֵם

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מעשה ב - מ'מלך' ו'קיסר'

פרק א - ה'בן-מלך' ו'בת-קיסר'

[א] מעשה: בקיסר אחד, שלא היה לו בנים. גם מלך אחד, לא היה לו בנים. ונסע הקיסר על הארץ, לשוטט לבקש: אולי ימצא איזה עצה ותרופה להוליד בנים. גם המלך נסע כמו כן. ונזדמנו שניהם לפנדק אחד, ולא היו יודעים זה מזה.

והפיר הקיסר בהמלך: שיש לו גמוס (של מלכות), ושאל אותו. והודה לו: שהוא מלך. גם המלך הפיר בקיסר גם-כן, והודה לו גם-כן. והודיעו זה לזה: שנוסעים בשביל בנים.

ונתקשרו שניהם: "באם שיבואו לביתם, ויולידו נשותיהם זכר ונקבה, באפן שיהיו יכולים להתחתן - אזי יתחתנו בין שניהם".

ונסע הקיסר לביתו, והוליד בת. והמלך נסע לביתו, והוליד בן. והתקשרות הנ"ל נשפח מהם.

[ב] ושלח הקיסר את בתו ללמד. גם המלך שלח את בנו ללמד. ונזדמנו שניהם אצל מלמד אחד. והיו אוהבים זה את זה מאד. ונתקשרו ביניהם: שישאו זה לזה. ונטל הבן מלך טבעת ונתן עלידה, ונתחתנו יחד.

[ג] אחר-כך שלח הקיסר אחר בתו, והביאה לביתו. גם המלך שלח אחר בנו, והביאו לביתו.

והיו מדברים שדוכים לבת-הקיסר, ולא רצתה שום שדוד, מחמת התקשרות הנ"ל. והבן מלך היה מגעגע מאד אחריה. גם הבת-קיסר היתה עצבה תמיד. והיה הקיסר מוליכה לחצרות שלו ופלטיין [ארמונות] שלו, והראה אותה גדלתה, והיא היתה עצבה.

והבן-מלך היה מגעגע מאד אחריה, עד שנחלה. וכל מה ששאלו אותו: "על מה אתה חולה" - לא רצה להגיד. ואמרו להמשמש אותו: אולי תוכל אתה לחקר אצלו? ואמר

להם: שהוא יודע, כי הוא היה עמו אז במקום שלמד שם. והגיד להם הדבר.

ואזי נזכר המלך: שכבר נתחתן הוא עם הקיסר מקדם. והלך וכתב להקיסר: שייכין עצמו על החתונה, כי כבר נתקשרו מקדם, בנ"ל. ולא רצה הקיסר, אך לא היה יכול להעז ולסרב, והשיב לו: שישלח המלך בנו אליו, ויראה אם יוכל לנהג מדינות, אזי ישיא בתו אליו.

[ד] ושלח בנו אליו (הינו: שהמלך שלח בנו להקיסר, באשר צוה הקיסר, בנ"ל). והושיבו הקיסר בתוך חדר, ומסר לו נירות של עסקי המדינה, לראות אם יוכל לנהג את המדינה.

והבן-מלך היה מתגעגע מאד לראות אותה, ולא היה אפשר לו לראותה. פעם אחד הלך אצל פתל של אספקלריא [מראה], וראה אותה, ונפל חלשות, ובאתה היא אליו ונערתו, וספרה לו: שאינה רוצה שום שדוד, מחמת ההתקשרות עמו. ואמר לה: מה נעשה, ואביך אינו רוצה? - ואמרה: אף-על-פי-כן.

[ה] אחר-כך התייעצו: שיניחו לפרש עצמם על הים, ושכרו להם ספינה ופרשו בים. והלכו על הים.

אחר-כך רצו לקרב עצמם אל הספר [חוף הים], ובאו לספר, והיה שם יער, והלכו לשם. ולקחה הבת-קיסר הטבעת, ונתנה לו, והיא שכבה שם. אחר-כך ראה הבן-מלך: שבסמוך תעמד, והניח הטבעת אצלה. אחר-כך עמדו והלכו אל הספינה.

בתוך כך נזפרה: ששכחו הטבעת שם. ושלחה אותו אחרי הטבעת, והלך לשם, ולא היה יכול למצא המקום. והלך למקום אחר, ולא היה יכול למצא הטבעת. והיה הולך לבקשו ממקום למקום, עד שננתעה, ולא היה יכול לחזור. והיא הלכה לבקשו, ונתעית גם-כן. והיה הוא הולך ותועה, הולך ותועה. אחר-כך ראה דרך, והלך לישוב; ולא היה לו מה לעשות, ונעשה משרת.

גם היא היתה הולכת ותועה. וישבה עצמה: שתשב אצל הים. והלכה אל שפת־הים, והיה שם אילנות של פרות, וישבה שם. וביום היתה הולכת אצל הים, אוֹלִי תמצא עוברים ושבים, והיתה מתפרנסת מהפרות. ובלי־לה היתה עולה על אילן, כדי שתהיה נשמרת מן החיות.

פרק ב - 'בן הסוחר'

[א] ויהי היום! והיה סוחר גדול מפלג מאד, והיה לו משא־ומתן בכל העולם. והיה לו בן יחיד, והסוחר היה זקן.

פעם אחד אמר הבן לאביו: "באשר שאתה זקן ואני נער, והנאמנים שלך אינם משגיחים כלל עלי, ואתה תסתלק, ואהיה נשאר ריק, ולא אדע מה לעשות. בכך, תן לי ספינה עם סחורה, ואלך על הים, כדי להיות בקי במשא־ומתן". ונתן לו אביו: 'ספינה עם סחורה, והלך למדינות, ומכר הסחורה, וקנה סחורה אחרת, והצליח.

[ב] בהיותו על הים, ראו אותן האילנות הנ"ל (שהיתה הבת־קיסר שם), וסברו שהוא ישוב, ורצה לילך לשם; וכשנתקרבו, ראו שהם אילנות, ורצו לחזור. בתוך־כך הציץ הסוחר (היגו: בן־הסוחר הנ"ל) לתוך הים, וראה שם אילן, ועליו כמראה אדם, וסבר: שמא הוא טועה עצמו. והגיד לשאר האנשים שהיו שם, והביטו, וראו גם־כן כמראה אדם על האילן.

והתישבו להתקרב לשם, ושלחו איש עם ספינה קטנה לשם. והם היו מביטים בתוך הים, כדי לכונן את השליח, שלא יטעה מן הדרך, כדי שילך מכון אל האילן הנ"ל. והלך לשם, וראה: שיושב שם אדם. והגיד להם.

והלך בעצמו (בן־הסוחר הנ"ל), וראה: שיושבת שם (היגו: הבת־קיסר הנ"ל, שהיתה יושבת שם, כנ"ל). ואמר לה: שתירד. ואמרה לו: שאינה רוצה לכנס אל הספינה, כי אם שיבטיחה: שלא יגע בה, כי אם פשיבוא לביתו וישא אותה

בדת. והבטיח לה. ונכנסה אצלו לספינה. וראה: שהיא מזמרת על כלי־זמר, ויכולה לדבר בכמה לשונות, ושמה על שגזדמנה לו.

[ג] אחר־כך כשהתחילו להתקרב לביתו, אמרה לו: "שהישר, שילך לביתו, ויודיע לאביו וקרוביו, וכל מידעיו, שכלם יצאו לקראתה, באשר שמוליך אשה חשובה כזו, ואחר־כך יתודע לו מי היא". (כי גם מקדם התנתה היא עמו: "שלא ישאל אותה מי היא עד אחר החתונה, אז ידע מי היא"). והסכים עמה.

אמרה לו: "גם הישר, באשר שאתה מוליך אשה כזו, שתשפר את כל המאטראסן [מלחים] המוליכין הספינה, למען ידעו, שהסוחר שלהם יש לו נשואין עם אשה כזו". והסכים עמה.

ולקח יין טוב מאד שהיה לו בספינה, ונתן להם, ונשתפרו מאד, והוא הלך לביתו להודיע לאביו וקרוביו, כנ"ל, והמאטראסן נשתפרו ויצאו מן הספינה, ונפלו ושכבו בשכרותם.

[ד] ובעוד שהיו מכינים עצמם שם לילך לקראתה עם כל המשפחה, הלכה היא והתירה הספינה מן הספר, ופרשה הוילונות (היגו: הלונות), והלכה לה עם הספינה.

והם באו אל הספינה (היגו: כל המשפחה של הסוחר) ולא מצאו דבר. וחרה להסוחר אבי־הבן הנ"ל, מאד, והוא צועק ואומר (היגו: הבן של הסוחר הנ"ל, שהיה בא עם הספינה הנ"ל, צעק ואמר): תאמין לי: שהבאתי ספינה עם סחורה וכו'. והם אינם רואים דבר. ואמר לו: תשאל להמאטראסן! והלך לשאל אותם, והם שוכבים שבורים.

אחר־כך נגערו. ושאל להם, ואינם יודעים כלל מה עבר עליהם, רק יודעים שהביאו ספינה עם כל הנ"ל, ואינם יודעים היכן הוא. וחרה הסוחר מאד על בנו, וגרשו מביתו, ולא יבוא לנגד פניו. והלך ממנו נע ונד. והיא (היגו: הבת־קיסר הנ"ל), היתה הולכת על הים.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מעשה ב - דער 'מלך' און דער 'קיסר'

פרק א - דער 'בן-מלך' און די 'בת-קיסר'

[א] מעשה: אמאל איז געווען א 'קיסר', דער 'קיסר' האט קיין 'קינדער' נישט געהאט! - ווידער איז געווען א 'מלך', דער 'מלך' האט אויך קיין 'קינדער' נישט געהאט!

האט זיך דער 'קיסר' געלאזט [ארומוואנדערן] אויף דער וועלט, ער זאל זוכן: "טאמער וועט ער געפינען עפעס א 'עצה', אדער א 'רפואה', [אז] ער זאל האבן 'קינדער'!" - דער 'מלך' האט זיך אויך געלאזט אויף דער וועלט [זוכן א 'עצה' אדער א 'רפואה' צו האבן 'קינדער']!

זענען זיי ביידע, זיך צום אויפגעקומען [צווייפגעקומען] אויף [צו] איין 'ארבעריג' [אכטנא], און האבן נישט געוואוסט איינער פון דעם אנדערן!

האט דער 'קיסר', דערקענט דעם 'מלך': "אז ער האט א נימוס [אויסקוק] פון א מלכות!" - און [ער] האט אים געפרעגט [דערוועגן]! - האט ער אים מודה געווען: "אז ער איז א 'מלך'!"

דער 'מלך', האט דעם 'קיסר' אויך דערקענט: "אז ער האט א נימוס [פון] א מלכות!" - האט ער אים אויך מודה געווען!

האבן זיי איינער דעם אנדערן דערציילט: "אז זיי פארן פון 'קינדער' וועגן!" - האבן זיי צווישן זיך געמאכט [אפגעמאכט]: "באם [אויב] אז זיי וועלן קומען אהיים, און זייערע ווייפער וועלן האבן, איינע א זכר, און איינע א 'נקיבה' [אויף א אופן וואס זיי וועלן זיך קענען משדד זיין] - זאלן [וועלן] זיי זיך משדד זיין!"

איז געפארן דער 'קיסר' אהיים, און האט געהאט א 'טאכטער'! - און דער 'מלך' איז געפארן אהיים, און האט געהאט א זוהן! - און דער 'שידוך' איז פון זיי פארגעסן געווארן!

[ב] האט דער 'קיסר', געשיקט זיין 'טאכטער' לערנען! - דער 'מלך', האט אויך געשיקט זיין 'זוהן' לערנען! - זענען זיי ביידע אנגעקומען צו איין 'מלמד'! - און זיי האבן זיך זייער ליב געהאט! - האבן זיי צווישן זיך געמאכט [אפגעמאכט]: "אז זיי זאלן זיך נעמען [חתונה האבן איינער מיטן אנדערן]!"

האט דער 'בן-מלך' גענומען א 'פינגערל' [רינגל], און האט איר ארויפגעטאן אויף דער האנט! - האבן זיי זיך מתחתן [משדד] געווען!

[ג] נאכדעם: האט געשיקט דער 'קיסר' נאך זיין 'טאכטער', און האט זי געבראכט [געברענגט] אהיים! - דער 'מלך', האט אויך געשיקט נאך זיין 'זוהן', און האט אים אויך געבראכט צו זיך אהיים!

און מען האט גערעדט 'שידוכים' דעם 'קיסר' 'טאכטער'! - און זי האט נישט געוואלט קיין שום 'שידוך', מלכות [צוליב] דעם התקשרות [בונד], וואס זי האט געמאכט מיט דעם 'בן-מלך'!

און דער 'בן-מלך' האט זייער געבענקט נאך איר! - און די 'בת-קיסר' איז אויך תמיד [שטענדיג] טרויעריג געווען! און דער 'קיסר' האט זי [איר] געפירט אין זיינע הייז [הויז], און אין זיינע פאלאצן, און האט איר געוויזן איר גדולה [גרויסקייט], און זי איז אלץ געווען טרויעריג!

און דער 'בן-מלך', האט זייער געבענקט נאך איר, ביז ער איז קראנק געווארן! - און וואס מען האט אים [אלץ] געפרעגט: "וואס [פארן וואס] ביזטו קראנק?" - האט ער נישט געוואלט זאגן!

האט מען געזאגט צו דעם וואס האט אים באדינט: "טאמער וועסטו קענען ביי אים דערקלערן [אויספארשן]!?" - האט ער זיי געענטפערט: "איך ווייס!" - ווארן [ווייל] דער וואס האט אים באדינט, איז געווען מיט אים דארט ווי ער האט געלערנט! - האט ער זיי געזאגט! [כלומר: דער באדינער האט געזאגט [פאר] זיי: "פארן וואס ער איז קראנק!"]!

האט זיך דער 'מלך' דערמאנט: "אז ער האט זיך שוין לאנג משדד געווען מיט דעם 'קיסר'!" - און איז געגאנגען, און האט געשריבן צום 'קיסר': "אז ער זאל זיך רעכטן [צוגרייטן] אויף דער 'חתונה', ווארן דער 'שידוך' איז דאך שוין לאנג געווען, פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]!"

דער 'קיסר', האט אפער שוין נישט געוואלט דעם 'שידוך'! לושמיר [נאר] ער האט [דאך] נישט געקענט אים מעיז זיין [זיך קעגנשטעלן], [איז דערריבער] האט אים דער 'קיסר' אפגעשריבן: "אז דער 'מלך' זאל שיקן זיין 'זוהן' צו אים, פדי ער זאל זעהן אויב ער וועט קענען

פֿירן לענדער, וועט ער אים [דא] געבן [חתונה מאכן מיט אים] זיין טאכטער!"

[ד] האט דער מלך געשיקט דעם זוהן צו אים [צום קיסר]! - האט אים דער קיסר אנדערגעזעצט אין א חדר [צימער], און האט אים אפגעגעבן פאפירן פון זאכן פון דער מדינה, כדי ער זאל זעהן, אויב ער וועט קענען פירן די מדינה!

דער בן-מלך האט זייער געבענקט, זי [איר] צו זעהן, ער האט זי [איר] אפער נישט געקענט זעהן! - אמאל איז ער געגאנגען נעבן א וואנט פון שפיגל, האט ער זי דערזעהן! איז ער געבליבן הלשות! - איז זי געקומען צו אים, און האט אים דערמונטערט!

און [זי] האט אים געזאגט: "אז זי וויל נישט קיין שום שידוך, מחמת [צוליב] דאס התקשרות [בניד] וואס זי האט שוין מיט אים געהאט!" - האט ער צו איר געזאגט: "וואס טוט מען, [אז] דיין פאטער וויל אפער נישט!" - האט זי געזאגט: "פונדעסטוועגן פארט, האלט זי זיך נאר אין אים!"

[ה] נאכדעם, האבן זיי [זיך] א עצה געהאלטן: "זיי וועלן זיך אוועקלאזן אויף דעם 'ים'!" - און האבן זיך געדונגען א שיה, און האבן זיך אוועקגעלאזט אויף דעם 'ים'!

זענען זיי געגאנגען אויף דעם 'ים'! - נאכדעם האבן זיי געוואלט צוקומען צו א בארטן, זענען זיי געקומען צום בארטן! איז דארט געווען א זואלד, זענען זיי אהינגעגאנגען!

האט די בת-קיסר גענומען דאס פינגערל [רינגל], און האט אים געגעבן, און זי האט זיך געלייגט שלאפן! - נאכדעם האט דער בן-מלך געזעהן: "אז זי וועט שוין ווייטער [בקרוב] אויפשטיין!" האט ער אנדערגעלייגט דאס פינגערל נעבן איר! - דערנאך זענען זיי געגאנגען צו דער שיה!

דערווייל האט זי זיך דערמאנט: "אז זיי האבן פארגעסן דאס פינגערל דארט!" - האט זי אים געשיקט נאך דעם פינגערל! - איז ער אהינגעגאנגען, האט ער נישט געקענט געפינען דאס ארט [פלאץ]! - איז ער געגאנגען ווייטער, און האט ווייטער נישט געקענט געפינען דאס פינגערל!

איז ער געגאנגען זוכן דאס פינגערל, פון איין ארט צום אנדערן - ביז ער איז פארערט [פארבלאנדעט]

געווארן, און האט זיך שוין נישט געקענט אומקערן [צוריקקערן]!

איז זי געגאנגען אים זוכן, איז זי אויך פארערט [פארבלאנדעט] געווארן!

איז ער געגאנגען, און האט געבלאנדזעט, און האט אלץ ווייטער [מער און מער] געבלאנדזעט! - נאכדעם האט ער דערזעהן א וועג, איז ער געגאנגען אין 'שוב' אריין, און ער האט נישט געהאט וואס צו טוהן, איז ער געווארן א משרת!

און זי איז אויך געגאנגען, און האט געבלאנדזעט! - האט זי זיך מיישב געווען: "זי וועט זיך אנדערזעצן ביי דעם 'ים'!" - איז זי געגאנגען צום בארטן פון דעם 'ים', און דארט איז געווען ביימער פון פירות! - איז זי דארט געזעצן! - און בייטאג, פלעגט זי אומגיין [גיין] ביים 'ים', טאמער וועט זי [בארטן] געפינען עמיצן! און זי האט זיך מפרנס געווען [געשפייזט] פון די פירות! - און בינאכט, פלעגט זי ארויפגיין אויף א בויס, כדי זי זאל זיין אפגעהיט פון די חיות!

פרק ג - דער בן הסוחר

[א] ויהי היום! און עס איז געווען א גרויסער סוחר, זייער א גרויסער סוחר! ער האט געהאט משא ומתן [האנדל] אין דער גאנצער וועלט! - און ער האט געהאט א בן-יחיד! - דער סוחר איז שוין געווען אלט!

אמאל האט געזאגט דער זוהן צום פאטער: "באשר [אזוי-ווי] דו ביזט שוין אלט, און איך בין נאך גאר יונג - און דינע נאמנים [באגלייפטע מענטשן] געבן אויף מיר גאר קיין השגחה נישט - וואס וועט זיין [ווען] דו וועסט שטארבן, און איך וועל בלייבן אליין, וועל איך גארנישט וויסן וואס צו טוהן? - בכך [דעריבער] גיב מיר א שיה מיט סחורה, וועל איך גיין אויף דעם 'ים', כדי איך זאל געניט [באקאנט] ווערן אין משא ומתן [האנדל]!"

האט אים דער פאטער געגעבן א שיה מיט סחורה! - און ער איז געגאנגען אין מדינות, און האט פארקויפט די סחורה, און האט געקויפט אנדערע סחורה! - און האט זייער מצליח געווען!

[ב] דערווייל ווי ער איז געווען אויף דעם 'ים', האט ער דערזעהן די ביימער, וואס די בת-קיסר איז

דארט געזעצן! - האבן זיי געמיינט [אז] דאס איז א
'שוב'! האבן זיי געוואלט אהינצוגיין! - ווי זיי זענען
נאנט געקומען, האבן זיי דערזעהן: "אז דאס איז
'ביימער"! האבן זיי זיך געוואלט אומקערן [צוריקערן]!
דערווייל! האט דער 'פרייסוחר' א קוק געטאן אין
'ים' אריין, האט ער דארט געזעהן א 'בוים', און אויבן
[אויפן 'בוים', קוקט אויס אז עס] זיצט [דארט] אזוי ווי א
מענטש! - האט ער זיך געטראכט: "טאמער איז ער
זיך טועה"! - האט ער [דאס] געזאגט [צו] די איבריגע
[אנדערע] מענטשן, וואס זיי זענען דארט געווען! -
האבן זיי א קוק געטאן, האבן זיי אויך געזעהן, ווי א
מענטש [איז] אויך דעם 'בוים'!

האבן זיי זיך מיישב געווען: "זיי וועלן זיך אהין
צושפארן [דערנענטערן]"! - האבן זיי געשיקט איינעם
מיט א קליין 'שיפל', און זיי האבן געקוקט אין 'ים'
אריין, פדי מען זאל דעם 'שליח' ווייזן, ער זאל
קענען טרעפן [צוטרעפן] צום בוים [ער זאל נישט פארבלאנדן]!
איז דער 'שליח' אהינגעגאנגען, האט ער געזעהן: "אז
דארט זיצט א 'מענטש'!" - האט ער זיי [דאס] געזאגט!
איז ער אליין אהינגעגאנגען [דהיינו: דער 'פרייסוחר']! -
האט ער געזעהן: "אז זי זיצט דארט [דהיינו: די 'בת-
קיסר', פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]]!" - האט ער איר געזאגט:
"אז זי זאל אהראפגיין!" - האט זי אים געזאגט: "אז זי
ווייל נישט אריינגיין אין דער 'שיף', ביז ער זאל איר
צוזאגן: אז ער זאל זי [איר] נישט אנרירן, ביז ער וועט
קומען אהיים, און [דאן] וועט [ער] מיט איר התונה
האבן פדה!" - האט ער איר [דאס] צוגעזאגט [מבטיח
געווען]!

איז זי צו אים אריינגעגאנגען אין דער 'שיף'! - האט
ער געזעהן: "אז זי קען שפילן אויף 'כליזמר', און
קען רעדן פמה לשונות [אסאך שפראכן]"! - האט ער זיך
געפריידט [דערויף] וואס זי האט זיך אים מזדמן געווען
[צוגעפירט].

[ג] נאכדעם! אז זיי האבן שוין אנגעהויבן נאנט צו
קומען צו זיין שטוב, האט זי צו אים געזאגט: "אז
דער יושר אז, אז ער זאל גיין אהיים, און זאל מודיע
זיין [פאר] זיין 'פאטער', און זיינע 'קרובים', און גוטע
פריינד: באשר [אז] ער פירט אזוי א [אז] אשה חשובה
- [און] זאלן זיי אלע איר גיין אקעגן [מקבל-פנים זיין] - און
דערנאך, וועט ער וויסן ווער זי איז!" [ווארן פריער האט
זי אויך מיט אים א 'תנאי' אויסגענומען: "אז ער זאל זי [איר]

נישט פֿרעגן ווער זי איז, ביז נאך דער 'חתונה' - דעמאלט וועט
ער [הערשט] וויסן ווער זי איז!" - האט ער דערויף מספּים
געווען!

ווי דער האט זי אים געזאגט: "דער יושר איז אויף, אז
די זאלסט אנשיפרן אלע 'מאטראסן' וואס פירן די
'שיף' - לאזן [אז] זיי וויסן, אז זייער 'סוחר' האט
'חתונה' מיט אזוי א [אז] אשה!" - האט ער זי [איר]
געפאלגט, און האט גענומען זייער-גוטן וויין, וואס
ער האט געהאט אויף דער 'שיף', און האט זיי
געגעבן! - זענען זיי זייער 'שיפור' געווארן!

און ער איז געגאנגען אהיים - ער זאל מודיע זיין דעם
'פאטער', מיט די 'פריינד' [אזוי ווי אויבנדערמאנט]! - און די
'מאטראסן', האבן זיך פארשיפרט! - און זענען
ארויסגעגאנגען פון דער 'שיף', און זענען
אנידערגעפאלן 'שיפור'!

[ד] דערווייל! ווי זיי האבן זיך אנגעגרייט, צו גיין איר
אקעגן, מיט דער גאנצער 'משפחה' - דערווייל איז זי
געגאנגען, און האט אפגעבונדן די 'שיף' פון דעם
'בארטן', און האט צולאזט [צושפרייט] די 'לייוונטן', און
איז אוועק מיט דער 'שיף'! - און די גאנצע 'משפחה',
זענען געקומען צו דער 'שיף', און האבן קיינעם
נישט געפונען!

איז דער [אלטער] 'סוחר', זייער ברויז געווען אויף דעם
'זוהן'! - און דער 'זוהן' שרייט: "גלייבט מיר, [אז] איך
האב געפראכט [געברענגט] א 'שיף' מיט 'סוחר' וכו'",
פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]! - און זיי זעהן גארנישט! - האט
ער אים געזאגט [די זוהן פארן טאטן]: "פרעג דיר די
'מאטראסן'!" - איז ער געגאנגען זיי פרעגן, און זיי
ליגן 'שיפור'!

נאכדעם זענען זיי אויפגעשטאנען, די 'מאטראסן' -
האט מען זיי געפרעגט! - און זיי וויסן גארנישט,
וואס מיט זיי האט זיך געטאן [אפגעטאן]! - נאר זיי
ווייסן: "אז מען האט געפראכט א 'שיף', מיט דעם
אלעמען [אלע סוחר, וואס אויבנדערמאנט], און ווייסן נישט
וואו זי איז!"

איז דער 'סוחר' זייער ברויז געווארן אויף זיין 'זוהן',
און האט אים פארטריבן פון זיין שטוב: "אז ער זאל
אויף [פאר] זיינע אויגן נישט קומען!" - איז דער 'זוהן'
אוועק גע'ינד'! - און זי [דהיינו: די 'בת-קיסר'], איז
געגאנגען אויף דעם 'ים'!

דעם רבינ'ס מעשיות

נאמען _____
טעלפון _____
שטאט _____

בחינה אויף סיפורי מעשיות די צווייטע מעשה - דער מלך און דער קיסר (1)

- אויף איר טאטעס שיף
- זיי האבן זיך געדונגען א שיף
- ט. וואו האט די בת הקיסר פארגעסן דאס פינגערל (רינגל)?**
  - אין איר שטוב פאר זי איז ארויס
  - אויפ'ן שיף
  - אין וואלד וואו זי איז געשלאפן
- י. ווער האט געטראפן די פינגערל (רינגל)?**
  - דער בן המלך
  - די בת הקיסר
  - קיינער נישט
- יא. וואס האט פאסירט צו דער בן המלך און די בת קיסר?**
  - זיי זענען ווייטער געגאנגען
  - זיי האבן צוזאמען פארבלאנדזעט
  - זיי האבן פארבלאנדזעט יעדער באזונדער
- יב. וואס איז דער בן המלך נאכדעם געווארן?**
  - א מלך
  - א יעדניראל
  - א משרת
- יג. וואס האט דער אלטער סוחר געגעבן פאר זיין זון?**
  - געלד, גענוג פאר זיין גאנצע לעבן
  - א שיף מיט סחורה
  - אסאך בנינים
- יד. וואס האט דער סוחר געבעטן פון די בת קיסר וואס איז געווען אויפ'ן בוים?**
  - אז זי זאל אראפ גיין
  - אז זי זאל בלייבן אויבן
  - אז זי זאל אים ווייזן די וועג
- טו. וואס האט די בת קיסר געטון ווען דער סוחר איז געגאנגען צו זיין טאטע?**
  - זי האט געגעבן פון די וויין פאר די מאטראסן
  - זי האט אויפגעבינדן די שיף פון דעם בארטן
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- טז. וואס האט דער סוחר געטון פאר זיין זון ווען ער האט געזען אז די שיף איז נישט דא?**
  - ער האט אים געגעבן א אנדערע שיף
  - ער האט געשריגן אויף אים
  - ער האט אים פארטריבן פון זיין שטוב

- א. האבן דער מלך און דער קיסר געהאט קינדער?**
  - דער מלך האט געהאט קינדער און דער קיסר נישט
  - דער קיסר האט געהאט קינדער און דער מלך נישט
  - ביידע האבן נישט געהאט קינדער
- ב. וואו האבן זיך געטראפן דער מלך און דער קיסר?**
  - אין דעם קענעגליכע פאלאץ פון דעם מלך
  - אין דעם קענעגליכע פאלאץ פון דעם קיסר
  - אין איין גאסטוויז (הארבעריג)
- ג. האבן זיי געוואוסט איינער פון דעם אנדערן?**
  - יא
  - ניין.
  - נאר דער קעניג האט געוואוסט פון דעם קיסר.
- ד. וואס האבן זיי צווישן זיך אפגעמאכט?**
  - אז אויב זיי וועלן האבן איינער א זון און איינער א טאכטער וועלן זיי זיך משדך זיין
  - אז עס וועט זיין שלום צווישן זייערע מדינות
  - אז זיי וועלן ווערן איין מדינה מיט איין קעניג
- ה. וואו האבן זיך געטראפן דער זון פון מלך און די טאכטער פון קיסר?**
  - אין איין גאסטוויז (הארבעריג)
  - זיי האבן געוואוינט בשכנות.
  - ביי איין מלמד
- ו. וואס האבן זיי צווישן זיך אפגעמאכט?**
  - אז זיי וועלן זיך קיינמאל נישט קריגן
  - אז זיי וועלן חתונה האבן
  - אז זייערע קינדער וועלן זיך משדך זיין
- ז. פארוואס האט די בת קיסר נישט געוואלט קיין שום שידוך?**
  - ווייל זי האט געוואלט נאר דער זון פון דעם גרעסטן קעניג
  - ווייל זי האט געוואלט נאר דער זון פון דעם גרעסטן עושר
  - וועגן די התקשרות מיט דעם בן מלך
- ח. מיט וואס זענען געפארן דער בן המלך און די בת הקיסר?**
  - מיט א פערד און וואגן

און דו בן מלך קום אהער לאמיר אהיים פארין - מיט פיל הצלחה

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

שם _____

טלפון _____

עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בסיפורי מעשיות

מעשה ב' - ממלך וקיסר (1)

- ט. היכן שכחה הבת קיסר את הטבעת שקבלה מהבן מלך?
- בביתה לפני שיצתה
- בספינה
- ביער היכן ששכבה
- י. מי מצא את הטבעת?
- בן המלך
- בת הקיסר
- אף אחד
- יא. מה קרה לבן המלך ולבת הקיסר?
- המשיכו ללכת ביחד
- נפרדו כל אחד לדרכו
- הלכו ותעו ונאבדו אחד מהשני
- יב. מה נעשה הבן המלך אח"כ?
- מלך
- יעדנירל
- משרת
- יג. מה נתן הסוחר הזקן לבנו?
- כסף שיתפרנס מזה ימי חייו
- ספינה עם סחורה
- הרבה בתים שישתכר מזה
- יד. מה ביקש בן הסוחר מהבת הקיסר שהיתה על האילן?
- שתירד
- שתשאר למעלה
- שתראה לו את הדרך
- טו. מה עשתה בת הקיסר בזמן שכן הסוחר הלך לאביו?
- לקחה יין ונתנה למאטראסין
- התירה הספינה ופרשה הוילונות והלכה לה עם הספינה
- שתי התשובות נכונות
- טז. מה עשה הסוחר לבנו כשראה שהספינה לא נמצאת?
- נתן לו ספינה נוספת עם סחורה שיתחיל שוב
- צעק עליו
- גירשו מביתו
- א. האם למלך ולקיסר היו בנים?
- למלך היה בנים, ולקיסר לא היה בנים
- למלך לא היה בנים ולקיסר היה בנים
- למלך ולקיסר לא היה בנים
- ב. היכן נודמנו המלך והקיסר?
- בארמון המלוכה של המלך
- בארמון המלוכה של הקיסר
- בפונדק אחד
- ג. האם ידעו זה מזה?
- כן
- לא
- רק המלך ידע מהקיסר
- ד. איזה קשר התקשרו ביניהם המלך והקיסר?
- שאם יולידו נשותיהם זכר ונקבה אזי יתחתנו בין שניהם
- שיהיה שלום בין שתי המדינות כל ימיהם
- שיתאחדו שתי המדינות של שתייהם ויהיה רק מלך אחד
- ה. היכן נודמנו בן המלך ובת הקיסר יחד?
- בפונדק אחד
- הם גרו בשכונות
- אצל מלמד אחד
- ו. איזה קשר נתקשרו ביחד בן המלך ובת הקיסר?
- שלא יריבו אף פעם
- שישאו זה את זה
- שכשהם יגדלו ויולידו בן ובת, ישאו זה את זה
- ז. למה לא רצתה שום שידוך בת הקיסר?
- כי היא רצתה רק את בן של מלך הכי גדול
- כי היא רצתה רק בן מלך שהוא עשיר גדול
- כי היא התקשרה כבר עם בן המלך הנ"ל
- ח. עם מה נסעו בן המלך ובת הקיסר?
- על סוס ועגלה
- על ספינה של אביה
- שכרו להם ספינה והלכו על הים

ואתה בן המלך נלכה ונסעה ושובו לביתם - בהצלחה גדולה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: "ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך